

[Else-Merete Ross.]

I det byggeprogram, der nu er lagt for 1963, erkender man, at det igangværende byggeri er svulmet sådan op, at det vil beslaglægge en væsentlig del af byggekapa- citeten langt ind i 1963. Derfor nedbringes påbegyndelserne i første del af 1963 for senere i anden halvdel at stige noget, så at den nuværende byggepukkel afvikles. Den økonomiske oversigt fra november 1962 regner med et færdiggørelsesantal i 1963 på 33.000-35.000 boliger. Det vil sige lige så mange som i 1962 og flere end i noget tidligere år. Af dette byggeri er 14.400 bo- ligger under offentlig kontrol som reguleret byggeri. I 1958-loven blev statsstøtte til byggeri for mindstbemidlede udvidet fra 350 til 2.000 lejligheder. Må jeg spørge den højtærede boligminister, om boliger til mindstbemidlede er inkluderet i de nævnte tal, og i hvilket omfang? Hvor kommer plejehjem for bemidlede og ubemidlede ældre og svagelige ind i billedet? Det er et byggeri, som vi tillægger stor betydning af menneskelige grunde. Men desuden vil plejehjem lette på bolig- og hospitalssitua- tionen.

Boligbehovet påvirkes af mange faktorer: befolkningens størrelse og sammensætning, vandringerne, saneringen, nedrivninger til erhvervsformål og stigningen i levestandard, men ved man, hvort stort behovet er?

Direktør Viggo Nørby opstillede på det radikale møde på Nyborg Strand som en arbejdshypotese, at vi reelt mangler 15.000-20.000 boliger, og gav derefter et skøn over, hvad der skulle bygges. Da hans tale har været refereret og omtalt, skal jeg nøjes med at resumere det endelige regnestykke uden kommentarer til de enkelte poster.

Sammenlagt blev det: et øjeblikkeligt underskud på 20.000 boliger afvikles over 4 år med 5.000 om året; et årligt demogra- fisk behov kræver 19.000 boliger. Erstat- ningsboliger på grund af sanering 2.500, på grund af erhvervsnedrivning 1.000 og på grund af velstandsstigning 7.500, i alt 35.000 boliger i de første 4 år.

Forudsat at underskuddet er rigtigt be- regnet, er de 24.000 uomgængelig nødven- dige, de 3.500 meget ønskelige, og de sidste 7.500, der specielt skyldes velstandsstig- ningen, må bygges, når der er råd til det. Sammenholder man direktør Nørbys tal med byggeprogramets, ligger de meget nær hinanden.

Hvis byggeprogrammet med hensyn til antal af færdigbyggede boliger kunne holde de 4 år, som direktør Nørby forudsætter, synes der virkelig at være mulighed for at nå en langt bedre situation end i dag; men er det tilfældet? Den økonomiske oversigt regner med færdiggørelse af 33.000-35.000 boliger i 1963, altså lige så mange som i 1962, men når der sættes væsentlig mindre byggeri i gang i 1963, må det være ensbe- tydende med færre færdiggørelser i 1964, og dermed når man ikke op på det tal, direktør Nørby opstillede. Så vidt jeg har forstået, bliver resultatet kun ca. 26.000 til 27.000 lejligheder.

I byggeprogrammet for 1963 er det mig ikke umiddelbart indlysende, hvorfor man i det regulerede storbyområde, hvor behovet er allerstørst, og som i forvejen har nydt mindst godt af stigningen i byggeriet, nu yderligere vil skære mere end hver fjerde lejlighed bort. Det er jo også i de områder, saneringen og nedrivningen og inddragelsen af boliger til kontorer og lignende er størst, så den faktiske tilvækst af nye boliger bliver meget begrænset. Ca. halvdelen af stignin- gen i byggeriet er sket i landkommuner og bymæssige bebyggelser, dernæst kommer købstæderne og sidst de regulerede storby- områder.

I omsbetænkningens stk. 4 f står der, at hvis der lokalt opstår ledighed i bygge- fagene, kan der i fornødent omfang tages hensyn hertil. Jeg ved ikke, om denne be- stemmelse har noget at gøre med, at der, efter hvad flere har oplyst, faktisk findes områder i landet, hvor der er bygget flere boliger, end befolkningsudviklingen absolut nødvendiggjorde. Det hævdes, at den for- håndenværende arbejdskraft i højere grad